

ת"פ 14439/06/21 - מדינת ישראל נגד דניאל ישראל

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 14439-06-21 מדינת ישראל נ' ישראל
תיק חיצוני: 54041/2020

בפני	כבוד השופטת מיטל חלפון-נזריאן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	דניאל ישראל

החלטה

1. לפניי בקשת המאשימה להבאת ראיה, בהתאם לסעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").
2. בעניינו של הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים. בהתאם לעובדות כתב האישום, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן, שכנו, במהלכו השליך הנאשם על המתלונן בקבוק מים מינרליים ובקבוק דבק על פניו. עוד נטען כי הנאשם איים על המתלונן באומרו כי יגמור אותו ובאותן נסיבות, אשתו של הנאשם דחפה את המתלונן באמצעות ידיה בגבו.
3. ביום 19.12.21, במסגרת מענה לכתב האישום, הנאשם כפר במיוחס לו. ביום 13.9.22 החלה להישמע פרשת התביעה אשר הסתיימה ביום 2.2.23, מועד בו החלה להישמע פרשת ההגנה, במהלכה העידה, בין היתר, אשתו של הנאשם, הגב' לינדה ישראל.
4. ביום 12.2.23, לאחר שהגב' לינדה ישראל העידה כעדת הגנה ונחקרה בחקירה נגדית, עתרה המאשימה להבאת ראיה, אשר לטענתה שומטת את הקרקע ביחס לעדותה של הגב' ישראל ופוגמת, במהימנותה. עוד נטען כי לא היה ניתן היה להטיח בפני העדה את הדברים, מאחר והם התגלו לאחר הדיון.
5. לחלופין, טענה המאשימה כי ככל שהנאשם יתנגד להבאת הראיה, עתרה המאשימה לזמן את עדת ההגנה בשנית. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה תומכת וציינה כי האינטרס הציבורי הוא להגיע לחקר האמת.
6. במעמד הדיון התנגדה ב"כ הנאשם לבקשה וביום 8.5.23 הגישה תגובתה בכתב לתיק בית המשפט בה שבה וטענה כי הנאשם מתנגד לבקשה, תוך שציינה כי סעיף 165 לחסד"פ אינו עוסק ב"ראיית הזמה" שכן מדובר בהליך פלילי בשונה מהליך אזרחי. עוד ציינה כי המאשימה לא העלתה טענה כי לא יכולה הייתה לצפות את הראיה. עוד

עמוד 1

צינה כי נגבו הודעות מעדת ההגנה בשתי הזדמנויות והעדה אף נחקרה על ידי המאשימה. ביחס לבקשת המאשימה לחקור את העדה בשנית, צינה ב"כ הנאשם כי לא ברור מהיכן הסמכות לכך.

המסגרת הנורמטיבית

7. סעיף 165 לחסד"פ קובע כי:

"בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה".

סעיף 80 לחסד"פ, שכותרתו "סייג לזכות העיון בחומר הראיות", קובע:

"הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש, ועל ראיות להסברת העדרו של עד או לעניינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה".

סימן זה, כוונתו להוראות סימן ג' לחסד"פ הכולל בתוכו את סעיף 74 לחסד"פ, המתייחס לזכותו של הנאשם לעיון בחומר חקירה.

בבש"פ 6384/19 **סלמאן עאמר נ' מדינת ישראל** (30.10.19) נאמר:

"ככלל, על כל צד בהליך הפלילי להביא את ראיותיו "בחבילה אחת" בשלב הדיוני הקבוע לו - התביעה בפרשת התביעה וההגנה בפרשת ההגנה. ואולם, בנסיבות מיוחדות, מתיר החוק לחרוג מכלל זה (ראו: יעקב קדמי סדר הדין בפלילים 1558 (חלק שני, 2009)). כך, סעיף 165 לחסד"פ קובע... מסעיף זה עולה כי ראיות התביעה המובאות לאחר סיומה של פרשת ההגנה, המכונות "ראיות הזמה", הן ראיות שנועדו לסתור את טענות ההגנה שהתביעה לא יכולה הייתה לצפותן מראש. ראיות ההזמה הן, אם כן, ראיות שהצורך בהצגתן התעורר רק בשלב מתקדם של המשפט, ולעיתים הן אף נאספו אך בשלב זה על-ידי באי-כוח המדינה...".

8. בהתאם לסעיף 165 לחסד"פ, על בית המשפט לבחון האם המאשימה לא יכלה לצפות מראש דבר כלשהו בראיות ההגנה. המבחן המתאים לבחינת הסוגיה הוא "מבחן הצפיות" הכולל שני תנאים, הראשון, כי הבקשה עלתה כתוצאה מקו ההגנה והשני, כי באופן סביר ואובייקטיבי לא יכלה המאשימה לצפות (ראו בב"ש (מחוזי חיפה) 2469/02 **מדינת ישראל נ' עדואן** (15.2.02)).

דין והכרעה

9. מן הכלל אל הפרט, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, והתרשמתי כי מדובר בראיה הנוגעת למהימנות העדה שלא הייתה ביכולת המאשימה להגישה עובר לעדות או להטיחה בעדה עובר לחקירתה, שכן נאספה למעשה רק לאחר עדותה וברי כי המאשימה עמדה בשני המבחנים בפסיקה ביחס אליה שכן לא הייתה יכולה לצפות מראש את האופן בו תעיד העדה וכן הבקשה התעוררה רק לאחר העדות ועלתה מקו ההגנה. לא זו אף זו, מדובר בעדת ראיה לאירוע ועל כן, ישנה חשיבות רבה לעניין מהימנותה.

עמוד 2

10. על מנת לאפשר למאשימה לעמת את העדה עם הראיה הנוספת, ולאפשר לעדה לתת את התייחסותה לראיה האמורה, כאמור הוזמנה העדה, הגב' לינדה ישראל, לעדות נוספת ליום 24.5.23 בשעה 09:30 בבית משפט השלום באשקלון.

11. המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

12. המאשימה תבצע מסירה אישית לעדה ותוודא התייצבותה.

ניתנה היום, 11.05.23, בהעדר הצדדים.